

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ Φ.Δ.Ε. κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Λαέ της Θεσσαλονίκης,

Λαέ της Βορείου Ελλάδος,

Ἀπευθόνομαι πρὸς σέ εἰς ἱστορικὴν ὥραν, ἀποφασιστικὴν διὰ τὴν τύχην τοῦ ἔθνους, μέσα εἰς ἀτμόσφαιραν βαρεῖαν ἀπὸ ἐθνικὴν ἀνησυχίαν καὶ θορυβήντην ἀπὸ λαϊκὴν ὀργήν.

Ὅταν τὸ πρῶτον ἀνήγγειλα ὅτι θὰ ἐλάμβανα τὸν λόγον εἰς δημοσίαν συγκέντρωσιν εἰς Θεσσαλονίκην, ἐσκόπευα βεβαίως νὰ ὁμιλήσω διὰ τὴν καταπληκτικῶς οἰκτρὰν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Συναγερμοῦ. Ἐσκόπουν ἐπίσης ν' ἀναλύσω τὸ πρόγραμμα τῆς φιλελευθέρου Δημοκρατικῆς ἑνώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἡ ἀποστολὴ νὰ ἀναστηλώσῃ τὰ ἑρείπια ποὺ συνεσάρρευsen ἡ ἀθλία τριετία ποὺ διέρρευσε ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1952 μέχρι σήμερον.

Ἐπεθόμουν κυρίως νὰ διακηρδῶ πρὸς τὸν λαὸν τῆς Βορείου Ελλάδος τὴν βαθεῖαν πίστιν ποὺ ἐμπνέει τὸ πολιτικὸν μας κίνημα, τὴν πίστιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν πίστιν ὅτι οἱ Ἕλληνες μποροῦν νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι στὸν τόπον τους. Καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς Φ.Δ.Ε. εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Χώρας.

Δὲν εἶχαν μεσολαβῆσαι ἀκόμη τὰ ἀπαίσιμα γεγονότα μὲ τὰ ὁποῖα ἔχει σήμερον ὀλοκληρωθῇ τὸ ἔργον καταστροφῆς τῶν κυβερνώντων, τὰ γεγονότα ποὺ ἀποδεικνύουν πόσον βαρὺ, πόσον μέγα εἶναι τὸ ἔργον ποὺ μᾶς ἀναμένει, πόσον ἐπείγων καὶ σκληρὸς εἶναι ὁ ἐθνικὸς ἀγὼν εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει ν' ἀποδυσθῶμεν -μὲ τὴν θέρημν ποὺ ἔδειξαν ὅλαι αἱ γενεαὶ τῶν Ἑλλήνων ὁσάκις ἡ Μοῖρα τοὺς ὀδηγοῦσε εἰς νέους ἐθνικοὺς ἀγῶνας.-

Λαέ της Θεσσαλονίκης,

Ἡ πόλις αὐτὴ εἶναι ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην κατάλληλος διὰ νὰ ὁμιλήσῃ κανεὶς μὲ ὥμην εἰλικρίνειαν διὰ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει περιέλθει τὸ ἔθνος. Εἶναι ἡ Πρωτεύουσα τῶν ἀκριτικῶν μας περιοχῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐθνικὴ εὐαισθησία εἶναι ἀνεπτυγμένη εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν. Καὶ εἶναι ἡ πόλις ὅπου ἐξηγγέλη τὸ περὶφημον Συμβόλαιον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάμνησις προκαλεῖ ταῦτοχρόνως τὴν ὀργὴν καὶ τὸν καυχασμόν.

Ἰδοὺ ποῦ εὐρισκόμεθα. Ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως δὲν ἀναμένει ὁ Λαὸς τὰς κυβερνητικὰς ἀνακοινώσεις ἢ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς διὰ νὰ πληροφορεῖται τὴν εὐτυχίαν του. Ἄν ἐξαιρεθοῦν αἱ μετρημέναι ἑκατοντάδες τῶν ἐνόουμένων, ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ὑποφέρουν. Ἡμερομίσθια ποῦ μόλις ἐπιτρέπουν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴν ἀποθνήσκῃ, μισθοὶ ποῦ μόλις ἐπιτρέπουν εἰς τὸν ὑπάλληλον νὰ μὴ βαδίζῃ ἀνυπόδητος, τιμαὶ ἀγροτικῶν προϊόντων ποῦ κινδυνεύουν νὰ ξεριζώσουν τὴν πατροπαράδοτον ἐλληνικὴν ἀγάπην πρὸς τὴν γῆν, δραματικῶς ἐκτεταμένη ἀνεργία, καὶ ἀφόρητος, ἀσφυκτικὴ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων τῶν πόλεων, ἰδοὺ τὰ κόρια χαρακτηριστικὰ τῆς οἰκονομικῆς ἀνωρθώσεως" ποῦ ἐπέβαλε εἰς τὴν Χώραν ὁ Συναγερμός. Ταῦτα πάντα συνοδευόμενα ἀπὸ μίαν σειρὰν σκανδάλων, ἕνα ἕκαστον τῶν ὁποίων εἰς ἕτερον ἄλλοτε ἀρκετόν νὰ ἀνατρέψῃ δέκα Κυβερνήσεις. -

Ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς ἀπόψεως, ὅτεποτε ἀπὸ καταβολῆς Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὁ φαῦλος κομματισμὸς εἶχε φθάσει εἰς τέτοιον ὕψος θρασυτήτος. Ἡ ἀβλιότης τῶν συνεχῶν κομματικῶν παρεμβάσεων εἰς καθεστὶ ἔχον σχέσιν μὲ τὸν κρατικὸν μηχανισμόν, ὁ ἐξανδραποδισμὸς τῆς κρατικῆς μηχανῆς διὰ τοῦ ἀντιὑπαλληλικοῦ νόμου 2500, ἡ ἀέναος μεταβολὴ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ἐνόπλων μας δυνάμεων πρὸς

τόν σκοπόν νά καταστούν κομματικών ὄργανον, ἡ πείσμων προσπάθεια καταλύσεως τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, εἶναι πράγματα πασίγνωστα. Ὡς πρὸς τόν τομεᾶ τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καί τῆς Ἀθήνης, ὁ Συναγερμένος μετῆλθε ὅλα τὰ μέσα διὰ νά κάμῃ ν' ἀναβιώσῃ τὸ παλαιόν κλίμα τῆς φοβίας, ἀπὸ τὸ ὅποτον τόσα ὠφέλη ἔχουν ἀρυσθῇ αἱ ἀντιδραστικαὶ δυνάμεις τῆς Χώρας. Καί ὅν ἐδειξε ὅτι ἐνεθυμήθη τὴν Ἀθήνην ποῦ ὑπεσχέθη παρὰ μόνον διὰ ν' ἀπολύσῃ ἀπὸ τὰς φυλακὰς τοὺς συνεργασθέντας μὲ τοὺς κατακτητὰς τῆς Χώρας.-

Ὁ Λαὸς ἤρchiσε μὲ κάποιαν ἀργοπορίαν νά δυσαρεστεῖται διὰ τὴν διάφυσιν τῶν ἐλπίδων του. Ἐπειτα ἡ λαϊκὴ ἀγανάκτησις ἤρchiσε νά συνοδεύῃ τὸν Συναγερμένον εἰς τὴν πορείαν του. Τώρα ἡ λαϊκὴ ὀργή ἀσθμαίνει ὀπισθεν τῶν σκανδάλων, τῆς ἐξαθλιωτικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, τῆς φαιλότητος καί τῆς καταπίεσεως.

Ταῦτα πάντα ὅμως ἀχριοῦν ἐμπρὸς εἰς ἐκεῖνο ποῦ ἀπετέλεσε τὸ φοβερόν ἐθνικὸν ἐπιστέγασμα τοῦ ὅλου ἔργου τοῦ Συναγερμένου.

Λαὸ τῆς Θεσσαλονίκης,

Ποῖος δύναται νά σοῦ ἀποκρύψῃ ὅτι οἱ Ἕλληνες κατέχονται ἀπὸ τὸ σκληρὸν συναίσθημα ὅτι ζοῦν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς;

Τὸ αἶσθημα αὐτὸ τὸ ἔδωσε ἡ τραγικὴ τριλογία τῆς ἐθνικῆς μας περιπετείας τῶν τελευταίων ἐβδομάδων. Ἡ Τριμερὴς Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου - Τὰ γεγονότα τῆς Τουρκίας - Ἡ ὀηροφορία ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ εἰς τὸν Ο.Η.Ε.

Ποῖος πταίει;

Ἀπὸ κυβερνητικῆς πλευρᾶς καταβάλλεται προσπάθεια νά καλυφθοῦν αἱ εὐθύναι τῆς κυβερνήσεως ὀπισθεν τῆς ἀγανακτήσεως ποῦ κατέχει τὸν Λαόν διὰ τῆς συμπεριφορᾶν τῶν Τοῦρκων καί τῶν Συμμά-

χων τοῦ ΝΑΤΟ. Ἀπὸ συμμαχικῆς πλευρᾶς καταβάλλεται προσπάθεια νὰ ἐμφανισθῇ ὅτι αἱ εὐθύναι εἶναι ἀποκλειστικῶς ἑλληνικαί.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διακηρῶξω πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν ὅτι, εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ σφαγισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων εἶναι ἀκέραιαι αἱ εὐθύναι τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως εἶναι ἀκέραιαι αἱ εὐθύναι τῶν Συμμάχων. Εὐθύνονται οἱ κυβερνῶντες διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐχειρίσθησαν τὰ ἐθνικά ζητήματα. Εὐθύνονται οἱ Σύμμαχοι διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον μετεχειρίσθησαν τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.-

Κυβερνῶντες καί Σύμμαχοι ἡρμήνευσαν κατὰ παράδοξον τρόπον τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν, ὡς ἐάν προέβλεπε δικαιώματα κυρίων διὰ μερικοὺς ἐκ τῶν Συμμάχων καί ὑποχρεώσεις δοῦλων ἐκ μέρους ἄλλων. Καί ἡρμήνευσαν τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν συμμαχίαν ὡς ἐάν προέβλεπε ἀσυδοσίαν τῶν Τούρκων νὰ προσβάλλουν τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν Ἑλλήνων καί ὑποχρέωσιν τῆς Ἑλλάδος νὰ δεχεται τὰ ραπίσματα καί νὰ διατηρῇ ἀκόμη σήμερον εἰς τὴν Σμύρνην Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς.-

Αὐτὴ ἡ ἀντίληψις τῶν συμμάχων καί τῆς Κυβερνήσεως ὠδήγησε εἰς τὴν Τριμερῆ Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου, τὰ γεγονότα τῆς Τουρκίας καί τὴν ψηφοφορίαν εἰς τὸν Ο.Η.Ε.-

Εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ περιφημοῦ Συμβολαίου, τὸ ὁποῖον ἐξήγγειλεν ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν πρωτεύουσαν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ὁ Συναγερμὸς εἶχεν εἶπει ὅτι ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος ἐσημείωνε κάμψιν καί ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἐξουσίαν διὰ νὰ ἀνακτήσῃ ἡ Ἑλλὰς τὸ διεθνὲς της κύρος. Ἐλεγεν αὐτὰ ὁ Συναγερμὸς ψευδόμενος καί ὁμηοκοπῶν, ἐν ᾧ καλῶς ἐγινώριζεν ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Ἑλλὰς ἐτιμᾶτο εἰς τὸ ἐξωτερικόν ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπὸ τὴν ἔνδοξον ἐποχὴν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Μὲ ἐθνικὴν ὁδὸν διὰπιστοθμεν σήμερον ὅτι ἡ ἐμφάνισις

τοῦ Συναγερμοῦ εἰς τὴν πολιτικὴν μας σκηνὴν ὑπῆρξεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς μοιραία διὰ τὴν διεθνῇ θέσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ὁ Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς κατεκρήμνισε τὸ κύρος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ ἐπίζηλον σημεῖον ὅπου τὸ παρέλαβεν εἰς ἓνα χαμηλὸν ἐπίπεδον, ὅμοιον τοῦ ὁποῖου δὲν ἐνθυμοῦνται οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς. Ἀπὸ μειοδοσίας εἰς μειοδοσίαν καὶ ἀπὸ δουλοπρεπείας εἰς δουλοπρέπειαν κατερχομένη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συναγερμοῦ ἐξεμηδένισε τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἀψυχον καὶ ἐτεροκίνητον ἐκτελεστὴν μονοπλευρῶν υποχρεώσεων.

Ὑπεσχέθη εἰς ὑμᾶς ὁ Συναγερμὸς ἓνα "ρωμαλέον" χειρισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, ὁ ὁποῖος θὰ ὠδήγει εἰς ταχεῖαν πραγματοποίησην τοῦ ἱεροῦ πόθου τῶν Κυπρίων καὶ ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἀντὶ τοῦτου ἔσυρε τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς ἀποτυχίαν καὶ θὰ εἶχε τελείως καὶ ὀριστικῶς καταβαραθρώσει αὐτήν, ἐάν δὲν ἀπέμενεν ὡς σανίς σωτηρίας διὰ τὴν Κύπρον ἢ θέλησις καὶ ἡ αὐτοθυσία τῶν ἰδίων τῆς τέκνων, τὰ ὁποῖα μὲ ἀσάλευτον τὸ φρόνημα συνεχίζουν τὸν ἀνίκητον ἀγῶνα τῆς Ἑλευθερίας. Εἰς τὸν σκληρὸν καὶ ἄνισον αὐτὸν ἀγῶνα ἃς γνωρίζουν οἱ Κύπριοι ὅτι ἔχουν ὀλόψυχον τὴν συμπάσταςιν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα ποὺ ἐπεφύλαξεν εἰς τὴν Κύπρον ὁ Συναγερμὸς, ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, ἡ Ἑλλὰς δέχεται ἀλλεπάλληλα ραπίσματα φίλων καὶ συμμάχων μὲ τοὺς ὁποῖους ὑποτίθεται ὅτι μᾶς συνέδεαν, συμβατικῶς καὶ ψυχικῶς, ἄρρηκτοι δεσμοὶ φιλίας καὶ ἀλληλεγγύης.

Τὰ γεγονότα τῆς Τουρκίας κατέδειξαν ὅτι ἡ φροντίς τῆς ἀσφαλείας μας ἐκινεῖτο ἕως τῶρα μέσα εἰς ἓνα νόθον καὶ ἐπικίνδυνον περιβάλλον. Ἡ εἰς πολλάς πόλεις τῆς Τουρκίας σύγχρονος ἐπίθεσις κατὰ τῶν Ἑλλήνων τοῦ τουρκικοῦ ὄχλου μὲ ἀρτίως κατεστρωμέ-

νον σχεδόν και μέ πλήρη την ανάγκαιαν εξάρτουςιν διὰ την ταχείαν εξουθένωσιν υπερεκατόν χιλιάδων όμογενών, ή άκαριαία κατερείπωσις όλων σχεδόν των όρθοδόξων εκκλησιών, ή άνασκαφή και σβλησις των τάφων, ό έμπρησμός του Έλληνικού Προξενείου, αί προσβολαί κατά της Έλληνικής σημαίας και των Έλλήνων αξιωματικών, τέλος οί βιασμοί και άλλαι είδεσθεύεις πράξεις, πάντα ταύτα, συντελεσθέντα άνενοχλήτως υπό τά όμματα της έξουσίας, άποδεικνύουν ότι ή φίλία της Τουρκίας δεν ήτο παρά ένα σαθρόν προπέτασμα δπισθεν του όποιου έκόχλασε τό μίσος κατά της Ελλάδος. Είναι θε τόσοσν μάλλον άδικοαολόγητον τό μίσος αυτό, καθόσον έντεθεν των συνόρων, είς την ίδικήν μας περιοχήν, Έλληνες και Τούρκοι άπολαμβάνουν ίσης στοργής και προστασίας έκ μέρους της πολιτείας και ζουν έν άγαστη συμποίφ, χωρίς ποτέ νά έκδηλωθη μεταξύ των φυλετική αντίπαθεία.-

Τά άποτρόπαια γεγονότα της Τουρκίας συσχετιζόμενα μέ τους έμπρηστικούς λόγους της Τουρκικής ήγερσίας, μέ την άχαλίνωτον υποδαύλυσιν του άνθελληνικού αισθήματος από τον τουρκικόν τύπον και μέ την προΐστορίαν των δεκα πέντε τελευταίων έτών, είς την όποιαν δεν έπιθυμώ σήμερα νά ένδιατρίψω, πείθουν, μέχρις άποδείξεως του έναντίου, ότι ευρισκόμεθα πρό μιας σταθεράς τουρκικής πολιτικής παντοειδώς στρεφόμενης κατά του Έλληνικού παράγοντος. Πώς είναι δυνατόν κατόπιν των διαπιστώσεων τούτων νά έξακολουθήσωμεν οίκοδομούντες είς τον τομέα αυτόν την άμοιβαίαν ασφάλειαν μετά μιας χάρας, ή όποια τόσοσν έμπαθος και έμμόνως μάς υποβλέπει. Δέν άπομένουν λοιπόν ως ύπολογίσιμον στοιχείον από την Βαλκανικήν Συμμαχίαν παρά μόνον αί άγαθαί σχέσεις μέ την Γιουγκοσλαβίαν, της όποίας ή Κυβέρνησις και ό λαός υπεδέχθησαν μέ τόσην θερμότητα τους Έλληνας Βασιλείς, καθ'ήν άκριβώς στιγμην από τό άλλο μέρος άνετινάσσετο ή Έλληνο-Τουρκική φίλία.-

‘Αλλά μήπως ή ‘Ελλάς, αντιμετωπίζουσα την άνθελληνικήν αúτην καταιγίδα, εύρε τουλάχιστον την όφειλομένην συμπαράστασιν έκ μέρους τών άλλων μερών της ‘Ατλαντικής Συμμαχίας; Δέν όμιλουμέν βεβαίως περί της Βρεττανικής πολιτικής της όποίας ή συνενοχή είς τάς Τουρ-κικάς έκδηλώσεις είναι είς όλους γνωστή. ‘Αλλά οί άλλοι; Έκ μέ-ρους αúτων τών άλλων, όχι μόνον την συμβατικώς έπιβεβλημένην συμ-παράστασιν δέν εύρεν ή ‘Ελλάς, άλλ’ούτε λείεις συμπαθείας ήκούσθη από κανένα έξ αúτων, ούτε διά την ‘Ελλάδα, ούτε διά τά θύματα της άνθελληνικής τραγωδίας. Έδέχθημεν τούναντίον διαβήματα τελεσιγρα-φικού σχεδόν περιεχομένου, διά τών όποίων έκαλούμεθα άνευ άναβο-λής νά καταπίωμεν τάς προσβολάς, νά παραβλέψωμεν τά έγκλήματα καί νά προσέλθωμεν καί πάλιν πειθήνιοι καί ταπεινοί έργάται μιās Συμ-μαχίας, της όποίας τόσον περιτράνωσ κατεδείχθη ή άνεπάρκεια. Καί πώς είναι δυνατόν νά ύπολογίσωμεν ότι ή Συμμαχία αúτη θα μάς ύπε-ρασπίση κατά τών έξωτερικών κινδύνων όταν δέν είναι πρόθυμος νά μάς προστατέυη από τά βέλη τών συμμάχων.

Οί σύμμαχοί μας τοϋ ΝΑΤΟ δέν έθεώρησαν όρθόν ούτε καν ύπέρ της έγγραφής τοϋ Κυπριακού ζητήματος είς την ‘Ημερησίαν Διά-ταξιν τοϋ Ο.Η.Ε. νά ψηφίσουν. Δί ψήφοι ποδ έδόθησαν ύπέρ της ‘Ελλάδος ήσαν ψήφοι προερχόμεναι από κράτη εύρισκόμενα έξω τοϋ ΝΑΤΟ.-

Είς πάντα ταύτα ή ‘Ελληνική Κυβέρνησις άντέδρασε μέ πλαδαρήν άπάθειαν. Έδέχθημεν τά ραπίσματα κατά της έθνικής μας τιμής, χωρίς την άμεσον καί αύθόρμητον έκείνην αντίδρασιν την ό-ποίαν ύπηγόρευε ή έθνική αξιοπρέπεια. “Ατονοι καί περιδεείς παρέ-μειναν οί κυβερνώντες, σχολαστικά προσκεκολλημένοι είς τό γράμμα μιās συμμαχίας, της όποίας όλοι οί άλλοι, έκαστος κατά τόν ίδικόν του τρόπον, ύπέσκαπταν τά θεμέλια. Καί έν ψή σήμεραν άκόμη ή τι-

μή της 'Ελλάδος παραμένει έκθετος, ὁ μονοπωλῶν τὴν ἐθνικοφροσύνην συναγερμὸς ἀπὸ μίαν καὶ μόνην κατέχεται μέριμναν. Πῶς νὰ παρατείνῃ τὴν παραμονὴν του εἰς τὴν ἐξουσίαν, κατερχόμενος πρὸς τοῦτο εἰς τὰ ἐπονεϊδίστα μέσα τοῦ κατηγγεϊλαμένου πρὸ ἡμερῶν καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐμπαίζεται ὁ 'Ελληνικὸς Λαός, χλευάζονται οἱ νόμοι καὶ ἐξευτελίζεται ἡ πολιτεία.

Ὅμιλοῦμεν περὶ 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ποία Κυβερνήσις;

Ἐπέπρωτο ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ συναγερμῶς νὰ γνωρίσῃ ἡ 'Ελλάς τὸ πρωτοφανές φαινόμενον Κυβερνήσεως ἄνευ Πρωθυπουργοῦ. Ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸν ἀπεφεύγομεν νὰ θέσωμεν τὸ ζήτημα. Ἡ ἐκκρεμότης τοῦ Κυπριακοῦ μᾶς καθ' ὅσα προσεκτικoὺς. Τὸ ἀνθρώπινον συναίσθημα τῆς συμπαθείας πρὸς ἓνα ἀσθενῆ μᾶς συνεκράτει. Τέλος ἠθέλωμεν νὰ δώσωμεν κάποιο χρονικὸν περιθώριον εἰς τοὺς ὑπευθύνους διὰ νὰ ρυθμίσουν ἀξιοπρεπῶς τὸ ζήτημα. -

Ἀλλ' ἐπὶ τέλους: Ὅλα ἔχουν ὅρια. Εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ κόσμου ἡ ἀσθενεία ἐνός Ἀρχηγοῦ Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ ἰδιωτικὴν ὑπόθεσιν. Τὸ ἔθνος συμπονεῖ τοὺς ἀσθενεῖς, ἀλλὰ ἔχει ἀνάγκην κυβερνητῶν. Ἐκεῖνο δὲ ποῦ συνέβη ἐν 'Ελλάδι κεῖται πέραν τῶν ὁρίων τῆς ἀπλῆς ἀτολμίας ἢ εὐθυνοφοβίας ἢ καὶ ψευδολογίας. Ἀπετέλεσε μίαν τεραστίαν ἐπιχείρησιν ἀπάτης εἰς βάρος τοῦ Λαοῦ. Χαρακτηρίζεται ἀπὸ πλήρη ἀσυνειδητοῖαν ἀπέναντι τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, διότι ἔθνος ἀκυβέρνητον δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ καταποντισθῇ, καὶ ἀπὸ τεραστίαν ἀνανδρίαν, διότι αἱ εὐθύναι τῶν πράγματι κυβερνῶντων καλύπτονται: ὑπὸ τὴν αἴγλην ἐνός ἀνυπάρχοντος Πρωθυπουργοῦ.

Λύτῃ ἡ ἀκέφαλος κυβερνήσις, ἡ ὁποία τόσον κακὸν ἔκαμε εἰς τὴν 'Ελλάδα προσπαθεῖ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν Ἀρχὴν.

Λαέ της Θεσσαλονίκης,

Ώδηγήθημεν εἰς τὴν πρόσφατον ἐθνικὴν περιπέτειαν ὅπως εἶχαν ὀδηγηθῇ οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν ἥτταν τοῦ 1897. Ἐχρειάσθησαν τότε δώδεκα ἔτη διὰ νὰ προκύβῃ ἀπὸ τὴν ἀντίστασιν τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τῆς ἡττοπαθείας καὶ τοῦ μαρasmus τοῦ ἀναγεννητικὸν κίνημα τοῦ 1909.-

Οἱ καιροὶ ἔχουν ἀλλάξει. Κάθε ἡμέρα ποῦ περνᾷ συντείνει εἰς μεγάλην ὀπισθοδρόμησιν τῆς χώρας. Ἐχομεν καθῆκον νὰ κάμωμεν ὥστε ἀπὸ τοῦ σημερινόν 1897 νὰ βγῇ ἀμέσως, ἄνευ χρονοτριβῆς, τὸ νέον 1909.-

Πρὸς τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητος μία εἰρηνικὴ Ἑθνικὴ Ἐπανάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν καλεῖται ὁ Λαὸς ἀπὸ τὴν φιλελευθέραν Δημοκρατικὴν Ἐνωσιν. Σκοπὸς τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς γνησίας Ἑθνικῆς Λαϊκῆς Πολιτικῆς εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς Ἑθνικῆς μας ζωῆς.

Δέν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκθέσω σήμερον τὸ σύνολον τοῦ προγράμματος αὐτοῦ. Θὰ περιορισθῶ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν μας πολιτικὴν.

Δικαίως ἡ συμπεριφορὰ τῶν Συμμάχων μας καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀναληγρία τῶν κυβερνώντων προκαλεῖ τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ θ' ἀπετέλει στεῖραν ἐνέργειαν τὸ νὰ παραδοθῶμεν εἰς τὴν ὀργὴν αὐτὴν καὶ νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς δικαίας ἀγανακτήσεως ποῦ μᾶς πλημμυρίζει. Ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ πολιτικὸς ρεαλισμὸς ἀπαιτοῦν νὰ ἐξαγάγωμεν ἀπὸ τὴν σημερινὴν κατάστασιν χρήσιμα συμπεράσματα διὰ τὴν διεθνῇ θέσιν τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν Προγραμματικὴν τῆς Διεκήρυξιν ἡ φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἐνωσις εἶχεν εἶπει ὅτι: "Ἦλθε ἡ ᾧρα ν' ἀποκηρύξωμεν βαθεῖαν, πληρὴ καὶ ἀδιάλλακτον συνείδησιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ

ένα Έθνος με ἴδια συμφέροντα, ἰδανικά καὶ Μοῖραν, τὰ ὅποια ὑποστηρίζει ἔναντι παντός καὶ δέν θυσιάζει εἰς οὐδένα. Ἐνα Έθνος με τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Ἑλλάδος δέν ἐπιτρέπεται νὰ διαφθείρεται καὶ νὰ ἀποκτῇ τὸ ἥθος ἐπαίτου ἢ μισθοφόρου, ἀλλ' ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ τὸ ὑψηλὸν φρόνημα τοῦ ἐργάτου ποῦ θέλει νὰ κοπιᾶζῃ διὰ νὰ εἶναι ἀνεξάρτητος, ἐλεῦθερος καὶ ὑπερήφανος".

Με γνώμονα αὐτὴν τὴν ἀρχὴν καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῶν προσφάτων γεγονότων, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ διακηρύξωμεν ἀπεριφράστως ὅτι ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ ἐπανεξετάσῃ τὴν ἐξωτερικὴν τῆς πολιτικὴν καὶ τὰς συμβατικὰς τῆς ὑποχρεώσεις. Τὸ σημερινόν καθεστὼς τῶν διεθνῶν μας σχέσεων εἶναι ἀπαράδεκτον διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ἐπιβάλλεται συνεπῶς ἡ ἀναστολὴ πάσης συμμετοχῆς μας εἰς τὰ ἔργα τῆς Συμμαχίας, μέχρις ὅτου ἀποκατασταθῇ πλήρως ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος, ἐπανορθωθοῦν αἱ προξενηθεῖσαι ζημίαι καὶ ἐγκαταλειφθῇ ὀριστικῶς κάθε ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς Χάρας μας ἀπὸ οἰονόηποτε ἐκ τῶν Συμμάχων.

Συμμαχία δέν σημαίνει μίαν ἀπλὴν πρόθεσιν ὅπλων. Ἀλλὰ σχέσιν στερεὰν στηριζομένην ἐπάνω εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσοτιμίας καὶ εἰς ἐνιαφῶν ἀντίληψιν τῶν βασικῶν δικαιωμάτων τῶν Ἑθνῶν καὶ τῶν ἀτόμων. Δέν εἶναι δυνατόν νὰ ριζώσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ οὐδεμία συμμαχία με οὐδένα ἂν ἐκεῖνος δέν οἰεῖται ὅτι τὸ δίκαιωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως ἰσχύει διὰ τὴν Κύπρον ὅπως διὰ πᾶσαν ἄλλην περιοχὴν τῆς γῆς.

Πέραν τοῦτου τίθεται τὸ ἐρώτημα ἐάν, μετὰ τὴν πεῖραν τῶν προσφάτων γεγονότων, ἐξυπηρετεῖται πλήρως ἡ ἀσφάλεια τῆς Ἑλλάδος με τὴν ἀποκλειστικὴν προσκόλλησίν μας εἰς τὴν ἀντικὴν συμμαχίαν. Δέν θέλομεν βεβαίως νὰ εἴπωμεν με αὐτὸ ὅτι ὀρθὴ πολιτικὴ θὰ ἦτο νὰ μεταβάλωμεν τοὺς χθесינוὺς φίλους εἰς ἐχθροὺς καὶ νὰ μεταπηδῇ

σωμεν από ενός συνασπισμού εις άλλον. 'Αλλ'είναι άναμφισβήτητον ότι, μετά την άποδειχθείσαν ανεπάρκειαν της μέχρι του κατοχυρώσεως της άσφαλείας της, ή 'Ελλάς πρέπει νά άναζητησθ συμπληρωματικός έγγυθσεις της άσφαλείας της και της ανεξαρτησίας της και ένίσχυσιν της διεθνούς της θέσεως έντός του κλίματος της ειρηνικής συνυπάρξεως των λαών, τό όποιον ένεκαινίασαν οί ισχυροί της γής εις την πρόσφατον Συνδιάσκεψιν της Γενεύης. 'Η 'Ελλάς πρέπει νά επεκτείνη τάς διεθνείς της σχέσεις διά της ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΣΗΣ ΦΙΛΙΑΣ προς όλας άνεξαιρέτως τάς χώρας, άρκει νά είναι διατεθειμένα νά σεβασθουν την άκεραιότητα και την ανεξαρτησίαν της και νά μη επεμβαίνουν εις τά έσωτερικά της.

Πρωταρχικός όμως όρος διά την επιτυχίαν της 'Εθνικής Λαϊκής Πολιτικής είναι νά εκλειψή όχι μόνον ή σημερινή Κυβέρνησις αλλά και ή σημερινή Βουλή. 'Ητο πρίν από τά τελευταία γεγονότα φανερόν ότι ή πλειοψηφία της παρούσης Βουλής είχαν έλθη εις πλήρη αντίθεσιν προς τό λαϊκόν αίσθημα. Σήμερον είναι έκδηλον ότι ή Βουλή αύτή άποτελεί κίνδυνον διά την έθνικόν όργανισμόν. 'Η έθνική έξυγίανσις δέν είναι δυνατόν ν'άρχισθ παρά μέ την άπομάκρυνσιν του κινδύνου αύτου.

Μόνη θεραπεία της έθνικής άνωμαλίας είναι ή διαλύσις της Βουλής και ή διενέργεια νέων γενικών εκλογών.

Είναι άπαράδεκτον νά θεωρηθ ή άλλαγή προσώπου Πρωθυπουργού διά νά λυθ ή κρίσις. Δέν είναι δυνατόν οί συνεργάται του σημερινού Πρωθυπουργού, οί όποιοι είναι οί κύριοι υπέθυνοι διά τό κατάντημα της χώρας, νά έχουν την τόλμην νά έμφανισθουν ως νέα πρόσωπα και νά σχηματίσουν όθθεν νέαν κυβέρνηση ή όποία θά έξακολουθήσθ τό καταστρεπτικόν έργον της προηγούμενης.

Είναι άπαράδεκτον νά θεωρηθ ή ότι είναι τόσον άφελής ό 'Ελ-

ληνικός λαός ώστε να αποδεχθῇ τὸν σχηματισμὸν οἰασθήποτε κυβερνήσεως ἐκ τῆς σημερινῆς πλειοψηφίας διὰ νὰ παραμείνῃ ἀνενόχλητον τὸ Κυβερνᾶν συγκρότημα εἰς τὴν Ἐξουσίαν μέχρις ἐξαντλήσεως τῆς τετραετίας.

Μόνον κυβερνήσις ἐκλογῶν ἡ ὁποία θὰ εἰσαγάγῃ πρὸς ψήφισιν νέον ἐκλογικὸν νόμον καὶ θὰ προκηρύξῃ νέας γενικὰς ἐκλογὰς ἀμέσως εἶναι πλέον ἐνδεδειγμένη.

Ἀνέμενα ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ κυβερνῶντες θ' ἀντελαμβάνοντο ὅτι εἶχαν χρέος νὰ εἰσηγηθοῦν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς εἰς τὸν Βασιλέα. Ἐνώπιον μιᾶς τοιαύτης Ἐθνικῆς κρίσεως ὤφειλαν ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ὁ λόγος εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν διὰ νὰ ρυθμίση διὰ τῆς ψήφου του τὴν περαιτέρω πορείαν τοῦ ἔθνους.

Ὁφείλαν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ἡ εἰρηνικὴ δημοκρατικὴ διέξοδος τῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν λαϊκὴν δυσφορίαν. Τὸ Κοινοβούλιον ποῦ εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος δὲν δύναται νὰ μεταβάλλεται· εἰς τύραννον προσκολλώμενον εἰς τὴν Ἐξουσίαν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ.

Τὸ Σύνταγμά μας προβλέπει τὸν θεσμόν τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἀκριβῶς διὰ περιστάσεις ὡς αἱ σημεριναί, ὅταν ἓνα Κοινοβούλιον ἔρχεται εἰς ἐξέφθαλμον ἀντίθεσιν πρὸς τὸ λαϊκὸν φρόνημα, ὅταν ἓνα Κοινοβούλιον, ἐκλεγέν ὑπὸ ὠρισμένας συνθήκας ἐσωτερικὰς καὶ διεθνεῖς, πρέπει - ἐπειδὴ αἱ συνθήκαι αὗται μετεβλήθησαν ὁλοσχερῶς - νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν ἐκλεγομένην ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐν ὧσι τῶν νέων συνθηκῶν.

Λαβὲ τῆς θεσσαλονίκης,

Μόνον τυφλοὶ δὲν δύνανται νὰ ἴδουν, μόνον ἄνθρωποι δίχως οὐδεμίαν ἐπαφὴν μετὰ τὸ λαϊκὸν αἴσθημα δὲν δύνανται ν' ἀκοούσουν ὅτι μία βαθεῖα μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ προσεχεῖς ἐκλογαί-

ὅπως ὅλοι αἱ ἐκλογαὶ τοῦ διεξήχθησαν εἰς τὴν χάραν μας εἰς μεγάλας ἱστορικές στιγμὰς - θὰ ἔχουν ὡς βασικὸν ἀντικείμενον τὴν διεθνή θέσιν τῆς Ἑλλάδος.

Οὐδεμία κυβέρνησις προερχομένη ἐκ τῆς σημερινῆς πλειοψηφίας δύνатаι πλέον νὰ ἐκφράζη τὸ Ἔθνος μὲ τὸ ἀπαραίτητον κύρος. Διότι πρέπει πρὸ παντός, διὰ νέων ἐκλογῶν, νὰ ὁῶση ἐλευθέρως ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα ἈΝ ΘΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΕΤΟΔΟΣΙΑΣ ἢ ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΗΣ ΦΙΛΙΑΣ.

Εἰς τὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις ἀρμόζουν ἐξαιρετικὰ μέτρα.

Ἡ σημερινὴ πλειοψηφία ὄχι μόνον δὲν ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸν βασιλεῖα τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἀλλὰ καί, φοβουμένη ν' ἀντικρῶσῃ τὴν λαϊκὴν ἐτυμωγορίαν, μετέρχεται πᾶν μέσον διὰ νὰ τὴν διατηρήσῃ εἰς τὴν ζωὴν.

Ζητῶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀναμετρήσῃ τὰς εὐθύνας τῆς ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Στέμματος ἔστω τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Ἄλλως ἢ ἀποφασίς μου εἶναι ἀνένδοτος καὶ ἀμετάκλητος νὰ παραιτηθῶ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιόματος. Καὶ εἶμαι εὐτυχὴς διότι οἱ βουλευταὶ τῆς φιλελευθέρας ἀποκρατικῆς Ἐνώσεως ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσίν μου τὰς παραιτήσεις των.

Κατ' αὐτόν τὸν τρόπον, ἐν ἐντός τῶν ἡμέρων δὲν ὑποβάλλῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν παραιτήσιν τῆς διὰ νὰ δοθῇ ἡ πρέπουσα λύσις τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως ἐκλογῶν, αἱ παραιτήσεις θὰ ὑποβληθῶυν διὰ νὰ διενεργηθοῦν ἀναπληρωματικαὶ ἐκλογαὶ ἐκ τῶν ὁποίων θ' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καταδικάζει τὴν σημερινὴν Βουλὴν καὶ ζητεῖ νέας γενικὰς ἐκλογάς.

Λαέ τῆς Θεσσαλονίκης,

Ὅσοι ἐπίστευσαν ὅτι ὁ Λαός αὐτός εἶναι Λαός δουλοφρόνων θ' ἀντιληφθεὺν ὅτι ἐπλανήθησαν. Διότι ὁὖν ἐστείρευσε ἡ πλουσία πηγὴ τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανείας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὅσοι ἐπίστευσαν ὅτι οἱ Ἕλληνες θύναται νά συρθοῦν εἰς πλήρη ἐξουθένωσιν, ἔρμαια παλαιῶν παθῶν καὶ μύθων, θά ἀντιληφθεὺν ὅτι ἐπλανήθησαν. Διότι οἱ Ἕλληνες ἀτενίζουσι μὲ θέλησιν ἀναγεννήσεως πρὸς τὸ μέλλον, πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Λαϊκὴν Πολιτικὴν ποῦ διακηρύσσομεν.

Λαέ τῆς Θεσσαλονίκης,

Ἐπὶ ἅρῃ πάντοτε εἰς τὴν πρωτοπορείαν τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων καὶ τῶν μεγάλων πολιτικῶν ἐκκινήσεων.

Σὲ καλοῦμεν σήμερα εἰς ἓνα ἀγῶνα ποῦ εἶναι ταύτοχρόνως ἐθνικός καὶ πολιτικός. Τὸ σύνθημά μας θά εἴναι : ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΟΛΑ, ΕΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙ ΟΛΩΝ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.-

Διὰ τὴν Ἑθνικὴν Ἀνεξαρτησίαν, τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν Προκοπὴν τῆς Χώρας, Ἐμπρός!

Ζήτω τὸ Ἔθνος

Ζήτω ὁ Λαός τῆς Βορείου Ἑλλάδος.